

задружното работене е доста разпространено изъ България. За да улесня всички ония, които биха желали да го изучатъ въ разнovidнитѣ му проявленія, азъ за неизлишно считамъ да изброя тукъ по-главнитѣ занаяти, въ които то се срѣща, и да опиша формитѣ, които то прѣдставлява въ нѣкои отъ тия занаяти. По тоя начинъ неопитнитѣ ще видятъ, дѣ и какво трѣбва да дирятъ. Сжщеврѣменно читателитѣ ще се запознаятъ и съ още нѣкои видове отъ асоциационно работене по насъ.

Ето по-главнитѣ занаяти, въ които, споредъ моитѣ свѣдѣния и споредъ свѣдѣніята на г. Ц. Гинчовъ, извѣстния познавачъ на народния ни животъ, се срѣща най-често задружното работене:

1) Овнарството (джелепликътъ) и овчарството, за които споменахъ и въ статията си върху градинаритѣ;

2) Жътварството, занятieto на тѣй нареченитѣ загорци — жътвари и жътварки, които всѣко лѣто минуватъ отъ Сѣверна България въ Романия (Тракия) на жътва;

3) Дюлгерството, било по Сръдна България, било по Дебърско, Планинско и други мѣста на Македония;

4) Фурнаджийството, особено на македонцитѣ;

5) Кираджийство, особено на Габровскитѣ колибари, които внасятъ въ Габрово вълна, мѣдъ и пр., а изнасятъ габровско произведение;

6) Соватчийството и залханджийството, особено въ Гор.-Орѣховица, Дрѣново, Плѣвенъ, Вратца и пр.

7) Котларството въ Сръдна България, дѣто котларитѣ мѣняватъ нови котли за вехти;

8) Сапунджийството, тѣй сжщо изъ Сръдна България, дѣто продавачи разнасятъ сапунъ по селата и го мѣняватъ за кокошки и пари;

9) Грънчарството, особено на троянскитѣ, трънскитѣ и пиротски майстори, които си иматъ отличителенъ скришенъ езикъ, по примѣра на нашитѣ мутавчии и дюлгери, върху чийто условенъ, таенъ езикъ — *conventionelle Geheimsprache* — г. д-ръ Иречекъ писа въ *Archiv für Slavische Philologie* за 1884;

10) Халваджийството, особено на македонцитѣ.

Слѣдъ изброяването на тия занаяти, азъ пристѣпвамъ да дамъ нѣколко подробности върху отличителнитѣ черти на